

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Maria Dolors Orriols a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autora/maria-dolors-orriols> >

Maria Dolors Orriols

Maria Dolors Orriols

Vic, 1914 - Barcelona, 2008. Escriptora

Nascuda el 1914 a Vic (Osona). Des de molt jove s'ha interessat per l'escriptura i les arts plàstiques, per arribar a convertir-se en una especialista en pintura contemporània. És autora d'una extensa i interessant obra narrativa iniciada el 1949 i que no dóna per concloua. Les seves obres són: *Cavalcades* (Aymà, 1949. Premi Concepció Rabell, 1949, Montevideo, 1986); *Retorn a la Vall* (Juris, 1950); *Reflexos* (Club de Divulgació Literària, 1951. Premi Josep Trueta a Londres, 1964); *Cop de porta* (Pòrtic 1980); *Contradansa* (Pòrtic 1982); *Petjades sota l'aigua* (Eumo-La Tralla, 1984), *Molts dies i una sola nit (una altra sonata a Kreutzer)* (Llar del Llibre, 1985); *El riu i els inconscients* (Columna, 1990. Premi Extraordinari de Novel·la Ramon Turró, 1969, París), i *Una por submergida* (Columna, 1992). L'abril del 2003 publicà *Escampar la boira* (Ed. Absis).

Copyright text © 2004 PEN Català

Qui sóc i per què escric

Maria Dolors Orriols

La gran escriptora Simone de Beauvoir es pregunta: "Per què escriure? Més enllà del plaer de l'anècdota i les xafarderies, són molts aquells que voldrien comprendre quina forma de vida representa escriure. L'estudi d'un cas particular ens ho mostra millor que unes respostes amb tracte generals. Aquest cas és el meu. Un llibre no pren el seu veritable sentit fins que no sap en quina situació, quina perspectiva, i per qui ha estat escrit. De què serviria el que intento explicar en aquestes pàgines."

La necessitat d'escriure és una forma de dialogar amb un mateix, de reflexionar, d'intentar comprendre. Aparentment ningú no diria que jo sóc de temperament reservat, que em sento cohibida madurant un projecte, fins a aïllar-me per formar una vida gairebé no compartida. I dic gairebé, perquè la veritat és que el meu millor goig és trobar algú amb qui pugui tenir la confiança de parlar, discutir, opinar.

Si he de creure el que afirmava Proust, que la felicitat és absència de neguit, puc assegurar que jo he conegut ben poca felicitat i, malgrat això, afirmo que sóc una dona feliç. Comprenc que aquestes contradiccions són difícils d'entendre, però, qui és capaç d'entendre la vida íntima dels altres? Tots

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Maria Dolors Orriols a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autora/maria-dolors-orriols> >

intentem protegir-nos, i superar una situació darrera l'altra. Per a mi, les hores que he passat escrivint han estat el meu salvavides en la tempesta. Els escriptors no viuen una sola vida, sinó moltes. Les reals i les imaginàries, i això enriqueix. El temps passat escrivint no ha estat solament viure un món imaginari, sinó també donar-lo, lliurar-lo, compartir-lo.

Copyright text © 2004 PEN Català

Carta d'Agustí Bartra a l'autora Benvolguda amiga:

Com queda ben palès tot al llarg i ample de la nostra novel·la *El riu i els inconscients*, és un transsumpte de la tragèdia del nostre poble. Hem estat, i som, un poble sense vocació tràgica; una gent que marxa a conquerir-se una consciència apol·línica. Sense deliris ni eixuteses místiques, ni nostre prefer històric no s'afuava, sinó que era un oscil·lant de dreta a esquerra i d'esquerra a dreta: un girar en vària companyia com la nostra sardana o com el cor antic.

I, tanmateix en la vostra novel·la, aquest girar i cantar són, al meu entendre, els dos anells entorn dels quals es crea tot: la narració i la lírica, l'anècdota humana temporal i la gran veu del riu antropomorfitzat.

Amb el vostre llibre heu fet més que escriure una bona novel·la: heu aconseguit una estremidora unitat de lírica i d'acció. I en dir acció no em refereixo, és clar, a una acció supeditada a finalitats immediates en què l'esperit es rendeix a tènues circumstàncies de propaganda, on la literatura i la lògica tenen molt sovint la bellesa de l'esquelet. Establir un judici de validesa general sobre la literatura o, concretament, sobre la novel·la, és arriscat, però jo crec que la confusió prové del fet d'exigir funcions rígides i concretes a una proteica forma creadora que, a fi de comptes, juga a favor del destí de l'home, és a dir: que creu. Allò que preval, no cal dir-ho, és la qualitat de la captura superior del món, per mitjà del verb i de la imaginació: però quan es tracta d'encarnacions, cadascú les voldria a la seva imatge i semblança, a la seva mesura temporal. El tràgic modern sap que l'esperit està en rebel·lia constant mentre té consciència dels monstres de la realitat, i no resigna ni al joc ni al folklore, dues coses que l'enemic li perdonarà sempre. La tragèdia ens fou imposada, des de fora de nosaltres; però, ara, si volem salvarnos, sabem que ens cal guanyar-la, arribar a posseir-la com una major consciència del nostre ésser, com una incanviable riquesa d'existència.

La vostra novel·la és, per definició, un gran diàleg amb vós mateixa, cara amiga, això abans de res, encara que pugui semblar altrat, vós sou el riu, en la mateixa proporció que Flaubert fou Madame Bovary i els personatges, els llocs i les accions us contesten amb la seva efímera transcendència, amb un dolor que no és a prop de vós, absorbit, arrencat com a material per a bastir una obra, sinó que forma part de vós mateixa. O més encara, vós mateixa no seríeu el que sou, si aquest dolor no visqués en vós, fet ànima i naturalesa, batec i ímpetu que només podeu transcendir en funció d'humanitat en obra de vida donada. Segurament és per això que us és una impossibilitat, tant la desesperació dostoièwskiana, com el nihilisme metafísic existencialista. En la vostra novel·la no hi ha ningú que visqui estigmatitzat per aquella solitud centrada en la consciència que "l'infern és de l'altre", és a dir: en una solitud com a paràlisi total de l'amor. Crec que allò que fa pregonament del vostre temps *El riu i els inconscients*, és que tots els seus personatges han de viure a la defensiva. Una realitat sòrdida i vexant els assetja: la d'un temps de menyspreu pels valors espirituals de l'home, de la fallida de l'ànima. I això, tant és vàlid per la Xandra com pel jove patriota que mor amb l'arma a la mà, segur que la seva acció serà represa, infinitament, car l'heroi culmina en l'exemple de la seva

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Maria Dolors Orriols a LletreA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autora/maria-dolors-orriols> >

caiguda: neix del seu últim gest.

Quelcom que fa única la vostra novel·la dintre de la literatura catalana actual és que, malgrat que es tracta d'una obra de crisi, hi és possible l'esperança, i que la passió amb què ha estat escrita hagi pogut ésser acarrerada cap a un humanisme central que es resol en harmonia. Quan algunes veus semblen altes, només perquè d'altres ho són més, no tenen la possibilitat de fer-se escoltar, per la seva extraterritorialitat forçada, o perofegament. El vostre riu, i tants déus vius, han de córrer subterràniament. Serà excessiu dir que la vostra novel·la se'ns imposa, sobretot pel destí que desplaça? Del que no hi ha dubte, per a mi, és que el vostre esmerç literari va cara al futur. Sí, tràgicament i sempre de cara, podem arribar a estimar, com Sísif, allò que ens aclofa i ens anihila, i confirma, però girats cap als morts i les naixences de la terra, el crit de l'home i els astres...

[Agustí Bartra](#) (1953), dins M. Dolors Orriols, *Escampar la boira* (Barcelona, Ed. Absis, 2003)

Tast de textos

Text

 WEB: Antologia

Fragments d'*Escampar la boira*, *Petjades sota l'aigua* i *Cavalcades*, recollits a la pàgina de l'AELC.
http://www.escriptors.cat/autors/orriolsd/pagina.php?id_sec=1188

Biobibliografia

Biografia

 WEB: A la Viquipèdia

Breu biografia i enllaços sobre l'autora al web de l'enciclopèdia lliure.
http://ca.wikipedia.org/wiki/Maria_Dolors_Orriols_i_Monset

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Orriols+Maria+D.&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search*cat/a?SEARCH=Orriols+Maria+D.&sortdropdown=-&searchscope=23

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C__SMaria%20D.%20Orriols__Orightresult__U1?lang=cat&suite=pearl

 WEB: Per comprar-ne llibres

<http://www.llibres.cat/product/220495/una-por-submergida/by/orriols-i-monset-maria-dolors>

 WEB: Articles sobre l'autora (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Orriols%2C+Maria+Dolors&f=keyword&action_search=Cerca&

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Maria Dolors Orriols a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autora/maria-dolors-orriols> >

c=Traces+%3A+base+de+dades+de+lengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

Comentaris sobre l'autora

Crítica

 WEB: Pàgina de l'AELC

Pàgina de l'AELC. Biografia, publicacions i altres materials.

<http://www.escriptors.cat/autors/orriolsd/>

 PDF: Les novel·les incisives de Maria Dolors Orriols

Comentari general sobre l'obra de Maria Dolors Orriols, a càrrec de Joaquim Ferrer. A l'*Avui* (16/02/04).

<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av03036.pdf>

 WEB: Homenatge del PEN

Informació sobre l'homenatge que li va fer el PEN Català el 15/12/04.

<http://www.pencatala.cat/actualitat/homenatge-maria-dolors-orriols>

 PDF: Àlbum del Centre Català del PEN

Àlbum d'homenatge del Centre Català del PEN, editat l'any 2004.

<https://lletra.uoc.edu/uploads/lletra/noms/mdorriols/pdf/orriols.pdf>

Entrevistes

 PDF: Entrevista

Entrevista a l'autora, a *Duoda. Revista d'Estudis Feministes*, 5 (1993).

http://www.escriptors.cat/autors/orriolsd/entrevista_orriols2.pdf
